

Co w trawie piszczy

Zajęcia są poświęcone drobnym zwierzętom, żyjącym tuż obok nas. Wychodzimy z dziećmi na dwór i za pomocą siatki entomologicznej na trawniku, krzewach i innych roślinach łapiemy drobne bezkręgowce. Uczymy przy tym dzieci, by robiły to ostrożnie z poszanowaniem przyrody. Złowione zwierzęta delikatnie przenosimy do szklanych słoików i wspólnie obserwujemy, jak bardzo się od siebie różnią. Opisujemy schwytane zwierzęta: ile mają nóg? czy mają skrzydła? ile ich jest? czy są kolorowe? jaka jest różnica między owadami a pająkami? Tłumaczymy dzieciom, które owady mogą żądlić. Pytamy, jakie korzyści odnosi człowiek z ich obecności wokół nas. Szczególny nacisk kładziemy na owady zapylające. Co dzięki nim mamy? Czy pszczołom zawdzięczamy tylko miód? Jakich produktów do jedzenia zabrakłoby, gdyby wyginęły pszczoły?

Zastanawiamy się wspólnie, co najbardziej zagraża pszczołom i jak możemy im pomóc. Wyjaśniamy dzieciom, że oprócz pszczoły miodnej, która mieszka w ulu, istnieją pszczoły samotnice, które zakładają gniazda w ziemi, pustych łądogach roślin i drewnie. Jeśli teren, w którym prowadzimy zajęcia na to pozwala, szukamy miejsc, które mogą być zasiedlone przez dziko żyjące pszczoły.

Pokazujemy dzieciom przykładowe domki, które można samodzielnie wykonać: pęczek trzciny i kawałek nawierconego drewna.

W czasie zajęć podkreślamy wartość wszystkich, nawet tych najmniejszych stworzeń, o których istnieniu często niewiele wiemy, a które mają kluczowe znaczenie dla funkcjonowania ekosystemu.

Tekst: Justyna Rymon-Lipińska, Lucyna Bucław; akwarela: Marta Potulska; grafika - Marta Potulska

Co w trawie piszczy

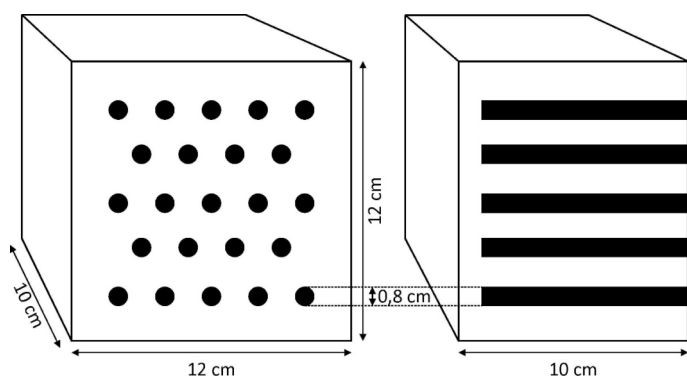
Kolejny blok zajęć to samodzielne wykonanie domku dla pszczoł samotnic z bloczku gliny.

Materiały potrzebne do wykonania jednego domku:

- kostka gliny o wymiarach ok. 12x12x10 cm,
- kredki,
- rośliny do odbicia wzoru.

Kostkę gliny formujemy, wygładzamy jej ścianki. Następnie za pomocą kredek robimy otwory dla pszczoł, powinny mieć one około 8 mm średnicy. Kredki wciskamy niemal do końca tak, by powstałe kanaliki pozostały na końcu zamknięte.

Na froncie kostki możemy odbić rośliny o wyraźnej strukturze. Kostkę pozostawiamy do całkowitego wyschnięcia, a następnie umieszczamy ją w ogrodzie, w miejscu osłoniętym od bezpośredniego deszczu. Domki takie mogą być wykorzystywane m.in. przez murarki ogrodowe, które są pszczołami wiosennymi, budującymi gniazda od kwietnia do czerwca.

Tekst: Justyna Rymon-Lipińska, Lucyna Bucław; akwarela: Marta Potulska; grafika - Marta Potulska